

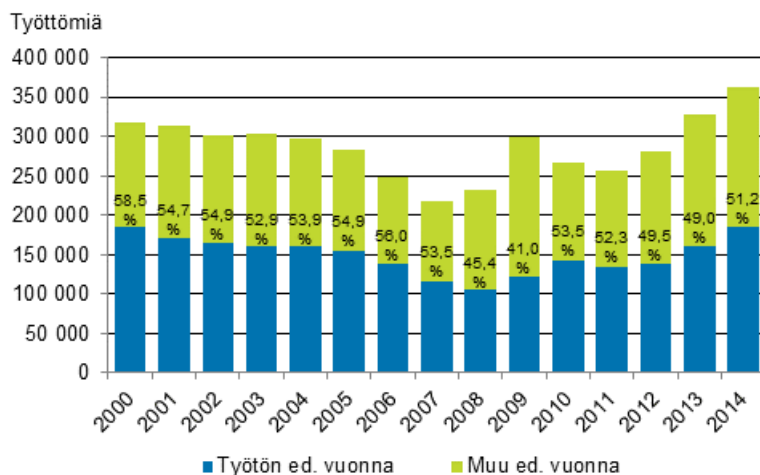
Työssäkäynti 2014

Työttömien taustat

Vuonna 2014 yli 60-vuotiaista työttömistä 78 prosenttia työttömänä myös vuotta aiemmin

Vuoden 2014 lopussa työttömänä olleista vuotta aiemmin oli työttömänä 51,2 prosenttia. Työttömyys toistui tai jatkui erityisesti 60 vuotta täyttäneillä, joista 78,4 prosenttia oli työttömänä myös edellisenä vuonna. Vuoden 2014 lopussa 18–64-vuotiaita työttömiä oli työssäkäyntitilaston mukaan noin 360 000 henkeä. Työssäkäyntitilaston työttömyyttä koskevat tiedot perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön työttömien työnhakijoiden rekisterin tietoihin.

Työttömien määrä vuosina 2000–2014 sekä edellisenä vuonna työttömänä olleiden osuus, %

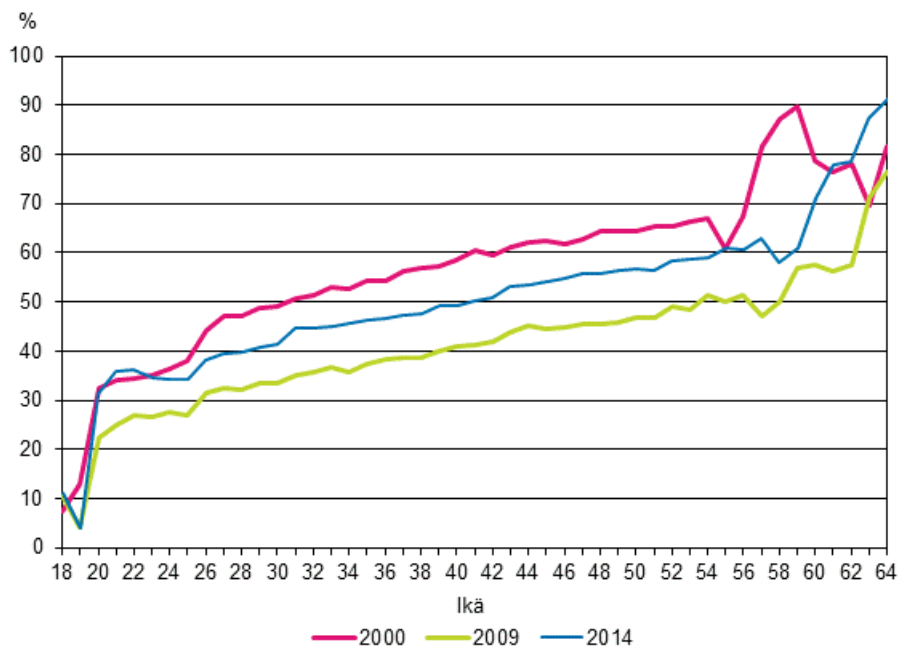

Vuosina 2013–2014 työttömien määrä kasvoi työssäkäyntitilaston mukaan runsaalla 34 000:lla (10,5 %:lla). Samaan aikaan kahtena peräkkäisenä vuonna työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä kasvoi 51,2 prosenttiin. Vuonna 2014 työttömistä 29,8 prosenttia oli edellisenä vuonna työllisiä ja 9,5 prosenttia opiskelijoita. Muihin ryhmiin kuuluvia oli 9,4 prosenttia. Työttömänä kahtena vuonna peräkkäin olleiden osuus työttömistä oli 2000-luvulla suurin vuonna 2000, jolloin se oli 58,5 prosenttia. Matalimmillaan osuus oli 2009, jolloin 41,0 prosenttia työttömistä oli työttömänä myös edellisenä vuonna.

Yhä suurempi osa työttömistä oli täyttänyt 60 vuotta. Vuonna 2000 yli 60-vuotiaiden työttömien osuus oli 3,7 prosenttia, kun se vuonna 2014 oli 12,5 prosenttia. Ikääntyneille työttömille tarkoitettuja

työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen. Ikääntyneillä työttömyys toistuu tai jatkuu muita useammin. Seuraavassa kuviossa on esitetty kaksi vuotta peräkkäin työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä vuosina 2000, 2009 ja 2014 iän mukaan. Vuonna 2014 lähes neljä viidestä 60 vuotta täyttäneestä työttömästä oli työttömänä myös edellisvuonna. Alle 25-vuotiailla osuus oli tarkasteluvuodesta riippumatta selvästi matalin.

Edellisenä vuonna työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä iän mukaan vuosina 2000, 2009 ja 2014, %

Sukupuolen mukaan tarkasteltuna vuonna 2014 työttömistä miehistä 53,7 prosenttia oli työttömänä myös vuotta aiemmin, kun naisilla osuus oli 47,8 prosenttia. Ikäryhmittäin tarkasteltuna kuitenkin 60 vuotta täyttäneistä naisista miehiä suurempi osuus oli työttömänä myös 2013 (liitetaulukko 1).

Alueellisesti työttömyyden toistumisessa ja jatkumisessa oli suuria eroja: Ahvenanmaalla vain 38,9 prosenttia työttömistä oli työttömänä myös edellisenä vuonna (koko maa: 51,2 %). Lapissa osuus oli korkein, 56,6 prosenttia. Kun tarkastellaan viiden vuoden ajan joka vuosi työttömänä olleita, osuus vuoden 2014 työttömistä oli korkeimmillaan Keski-Suomessa (10,6 %) ja matalin Ahvenanmaalla (4,6 %). Maakunnittaiset tiedot löytyvät liitetaulukosta 2.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuonna 2013 työttömänä olleiden osuus vuoden 2014 työttömistä ikäryhmän ja sukupuolen mukaan, %.....	4
Liitetaulukko 2. Perättäisinä vuosina 2009–2013 työttömänä olleiden osuus vuoden 2014 työttömistä, %.....	4
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Vuonna 2013 työttömänä olleiden osuus vuoden 2014 työttömistä ikäryhmän ja sukupuolen mukaan, %

Maakunta	Sukupuoli ja ikäryhmä									
	Miehet					Naiset				
	18–24	25–54	55–59	60–64	Yht.	18–24	25–54	55–59	60–64	Yht.
Ahvenanmaa - Åland	21,4	44,9	55,6	67,6	44,2	19,0	29,8	62,9	52,4	32,9
Etelä-Karjala	34,5	56,6	61,4	77,6	56,0	20,0	42,7	54,6	81,8	48,7
Etelä-Pohjanmaa	29,0	49,3	57,2	73,2	49,3	20,3	38,8	54,9	74,9	42,5
Etelä-Savo	30,1	55,8	63,7	78,3	56,0	18,2	43,0	58,1	78,6	48,1
Kainuu	33,9	55,2	64,7	81,5	57,1	20,7	44,1	58,7	79,6	49,5
Kanta-Häme	31,3	52,8	58,8	75,0	52,7	20,1	44,8	59,4	78,3	48,9
Keski-Pohjanmaa	28,1	51,2	54,2	76,7	49,3	19,7	38,0	54,8	74,3	42,5
Keski-Suomi	39,3	58,7	66,5	81,9	59,4	26,5	46,0	62,8	84,1	51,0
Kymenlaakso	34,3	58,0	63,7	81,4	57,6	22,4	46,8	58,0	79,3	50,7
Lappi	37,3	58,3	65,9	83,1	59,8	24,2	45,5	61,6	83,2	51,4
Pirkanmaa	34,6	52,2	60,1	80,8	53,6	25,8	45,8	58,6	83,0	50,0
Pohjanmaa	26,1	47,1	50,9	65,8	46,2	21,8	36,7	58,6	75,4	42,0
Pohjois-Karjala	31,4	55,3	62,5	77,5	55,6	21,1	44,5	57,3	79,9	49,5
Pohjois-Pohjanmaa	33,5	55,4	63,2	77,4	54,1	22,7	42,8	57,1	80,2	44,7
Pohjois-Savo	29,2	53,7	66,0	80,3	54,6	17,3	42,8	55,9	80,5	47,1
Päijät-Häme	31,5	55,2	62,1	74,8	54,9	23,4	45,8	61,0	78,9	50,1
Satakunta	29,2	49,7	52,6	75,2	50,7	21,9	43,1	57,1	84,4	50,1
Uusimaa	25,6	51,1	63,1	74,5	51,4	19,1	42,1	58,9	75,8	45,7
Varsinais-Suomi	30,3	52,5	60,7	75,3	52,5	23,0	45,7	58,5	80,1	49,3
Koko maa	31,3	53,3	62,0	77,4	53,7	21,9	43,6	58,6	79,7	47,8

Liitetaulukko 2. Perättäisinä vuosina 2009–2013 työttömänä olleiden osuus vuoden 2014 työttömistä, %

Maakunta	Työttömät	Työttömänä vuodesta, %				
	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Ahvenanmaa - Åland	651	38,9	19,8	9,7	6,6	4,6
Etelä-Karjala	9 544	53,0	32,0	20,6	13,4	9,0
Etelä-Pohjanmaa	10 794	46,6	25,1	15,2	10,0	7,6
Etelä-Savo	10 157	52,9	30,4	19,6	13,2	9,4
Kainuu	6 771	54,4	30,1	18,2	12,5	8,7
Kanta-Häme	10 340	51,0	28,5	17,7	12,2	8,7
Keski-Pohjanmaa	3 549	46,4	26,1	16,1	10,4	7,4
Keski-Suomi	22 829	55,9	33,6	21,6	14,7	10,6
Kymenlaakso	14 182	54,7	32,9	20,9	14,0	9,4
Lappi	14 328	56,6	33,0	20,3	13,6	9,6
Pirkanmaa	38 425	52,1	29,4	18,1	12,4	8,9
Pohjanmaa	7 731	44,5	24,3	14,5	9,8	6,5
Pohjois-Karjala	12 890	53,2	31,2	20,0	12,8	8,9
Pohjois-Pohjanmaa	29 846	50,3	27,9	16,6	11,1	7,8
Pohjois-Savo	16 716	51,7	30,3	19,4	13,4	9,6
Päijät-Häme	16 353	52,8	31,4	20,1	14,0	10,3
Satakunta	14 923	50,4	30,1	19,2	13,1	9,1
Uusimaa	90 758	48,9	26,2	15,3	9,9	6,7
Varsinais-Suomi	31 411	51,2	29,1	17,0	11,1	7,5
Koko maa	362 198	51,2	29,0	17,8	11,9	8,3

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samoina vuodesta 1987 lähtien.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, toimialajakauma, ammatti, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti sekä väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esimerkiksi postinumeroalueet, karttaruudut ja kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet). Tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta työlliseen työvoimaan kuuluville on saatavilla väestölaskentavuosilta vuodesta 1970 viisivuotisivälein, vuodelta 1993 sekä vuodesta 2004 lähtien vuosittain.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkeivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten palveluksessa oleville sekä ammatin määrittämisessä järjestäytymättömille yrityksille.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistamisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai tietoaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnhakijarekisteri
- Kansaneläkelaitoksen ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista

- ammattitiedonkeruu

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaiset tiedot. Päättelysääntöjen muodostamisessa on apuna käytetty aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi siinä tapauksessa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöstä rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin kaksi prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä, kumpi tieto oli oikea. Esimerkiksi useampaa työtä tekevä ilmoitti lomaketiedustelussa pääasialliseksi työksensä eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädyttiin. Työssäkäyvä opiskelija tuli määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse olisikin jättänyt työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona. Myös vuosien 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimukset perustuivat työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta sitä, miten hyvin menetelmät tuottavat yksikkötasolla samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla, eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelijajoutuu tekemään päätöksen ristiriitaisen informaation pohjalta, kun taas rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus: kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, mutta saman informaation omaavat henkilöt voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esimerkiksi tulotiedot sekä työ- ja työttömyyskuukaudet).

Ennakkotiedot valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 16 kuukautta, työpaikkatiedot 22 kuukautta ja ammatti ja sosioekonominen asema noin 23 kuukautta viiteajankohdan jälkeen.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internetsivuilla maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään erityisselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987–2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000–2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia tietoja ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Esimerkiksi toimialaluokitus on muuttunut vuosina 1993, 2001 ja 2007 ja ammattiluokitus vuosina 1995 ja 2010. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa. Tilastossa käytettävät luokitukset ja luokitusten väliset avaimet löytyvät Tilastokeskuksen internetsivuilla <http://www.tilastokeskus.fi/luokitukset>.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan niin sanottu pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18–67-vuotiaat, kun aiemmin työeläkevakuuttamisvelvollisuus alkoi jo 14 vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilastoimaan.

Apurahansaaajat on vuoden 2009 alusta lähtien vakuutettu maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, minkä seurauksena heidät määritellään yrittäjiksi.

Vuoden 2010 tilastosta lähtien yrittäjien määrittelyssä otetaan huomioon yrittäjätulojen lisäksi myös henkilöverotuksessa palkkatuloihin kuuluva niin sanottu yrittäjäpalkka (YEL-/MYEL-vakuutetun yrittäjän palkka), jota yrittäjänä toimiva voi saada esimerkiksi avoimen yhtiön yhtiömiehenä, kommandiitti-yhtiön vastuunalaisena yhtiömiehenä ja osakeyhtiön johtavassa asemassa toimivana osakkaana. Jos henkilö toimii vuoden viimeisellä viikolla sekä yrittäjänä että palkansaajana, henkilö määritellään yrittäjäksi, jos hänen yhteenlasketut yrittäjätulonsa ja -palkkansa ovat suuremmat kuin muut palkkatulot, ja päinvastoin. Yrittäjäpalkan huomioiminen yrittäjien määrittelyssä lisäsi yrittäjien määrää noin 3 300 henkilöllä vuoden 2010 tilastossa.

Vuosina 2010–2011 yrittäjien määrä nousi koko maassa 9 600:lla. Nousuun vaikutti se, että yrittäjän ja maatalousyrittäjän eläkelain yrittäjämääritelmä laajeni vuoden 2011 alusta. Yrittäjäksi määritellään osakeyhtiössä tai muussa yhteisössä johtavassa asemassa työskentelevä henkilö, joka omistaa yksin yli 30 prosenttia yrityksen osakkeista tai jolla on yksin yli 30 prosenttia osakkeiden tuottamasta äänimäärästä tai jolla on muussa yhteisössä vastaava määräämisvalta. Aiemmin raja oli 50 prosenttia.

Laki asevelvollisuuslain muuttamisesta ja siviilipalveluslaista tulivat voimaan 1.2.2013, jolloin asevelvollisuuden kesto lyhennettiin 15 vuorokaudella. Lakiuudistuksen myötä iso osa asevelvollisista kotiutuu palveluksesta ennen joulua, eikä siten ole työssäkäyntitilaston viiteajankohtana (vuoden viimeisellä

viikolla) enää varusmies- tai siviilipalveluksessa. Uudistuksen seurauksena asevelvollisten määrä väheni vuosina 2012–2013 lähes 9 400:lla.

Työttömyyseläkkeellä olevien määrä on vähentynyt voimakkaasti 2000-luvun lopusta lähtien. Työttömyyseläkkeitä ei ole myönnetty vuoden 2011 jälkeen.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteri- ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin edellä mainittujen luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön taloudellisesta toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Ammattitietoja koskevia tilastoja julkaistaan Tilastokeskuksessa työssäkäyntitilaston lisäksi myös palkkatilastoissa ja työvoimatutkimuksessa. Palkkatilaston ammattitiedot ovat työssäkäyntitilaston ammattitiedon tärkein tiedonlähde, joten tiedot ovat melko lähellä toisiaan. Palkkatilaston tiedoista puuttuvat kuitenkin yrittäjät, yritysten ylin johto, alle viisi henkeä työllistävät yritykset sekä yritykset, joiden päätoimialana on maa-, metsä- tai kalatalous. Työssäkäyntitilaston ja työvoimatutkimuksen ammattitiedot tulevat eri lähteistä ja koskevat eri ajanjaksoja – työvoimatutkimus tehdään kuukausittain, kun työssäkäyntitilaston viiteajanjakso on vuoden viimeinen viikko. Myös tilastojen käyttämät käsitteet poikkeavat hieman toisistaan. Esimerkiksi työssäkäyntitilastossa yrittäjistä luokitellaan johtajiksi ainoastaan ne, joiden yrityksen koko on yritysrekisterin mukaan vähintään 5 henkilötyövuotta, muuten yrittäjien ammatit määritellään yrityksen toimialan mukaan muihin ammattien pääryhmiin.

Työ- ja elinkeinoministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. TEM:n työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu TEM:n työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja TEM:n luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan.

Lisätietoja

Aura Pasila 029 551 3576

Vastaava tilastojohtaja:

Riitta Harala

tyossakaynti@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Työssäkäyntitilasto, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)